

מ"ת 1249/07/23 - מדינת ישראל נגד גיה מושיאשוילי

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

מ"ת 1249-07-23 מדינת ישראל נ' מושיאשוילי

לפני המבקשת: כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מדינת ישראל
נגד המשיב: גיה מושיאשוילי

החלטה

1. מונחת בפניי בקשת המשיב שהוכתרה על ידו כ"בקשה לאפשר יציאה מהארץ לטיפולים רפואיים".
2. לטענת המשיב, הוא מתמודד עם אתגרים משמעותיים בגזרת טיפול השיניים ובמשך שנים טופל ומטופל במרפאת שיניים בגיאורגיה.
3. המשיב טוען כי עתה הוא נדרש להמשך טיפול הכולל ניתוח והשתלה וכי לצורך כך הוא נדרש לצאת מן הארץ למשך עשרה ימים. לתמיכה בטענה זו, צירף המשיב לבקשה מסמך רפואי.
4. המשיב מפנה לכך שהוא מצוי בתנאים מגבילים מסוגים שונים מזה תקופה ארוכה (כאשר עתה הוא מצוי בתנאי מעצר בית לילי) ולכך שלא נרשמה לחובתו כל הפרה.
5. בנוסף, המשיב טוען כי לא קיים חשש של הימלטות מהדין ומפנה לכך שמופקדים בתיק 100,000 ₪ במזומן, לכך שיש 5-6 ערבים שחתומים כל אחד על ערבות בסך 15,000 ₪ ולכך שמרכז חייו נמצא בישראל.
6. כמו כן, המשיב מצייין כי לאורך כל שהותו בחו"ל הוא ימצא בליווי אחד מהמפקחים אשר אושרו על ידי בית המשפט.
7. המבקשת מתנגדת לבקשה ומפנה למסוכנות הנשקפת מהעבירה המיוחסת למשיב - נהיגה בזמן פסילה - ועל הפרת התנאים הגלומה במי שבוחר להפר את הוראות בית המשפט. בהקשר זה מדגישה המבקשת כי לפתחו של המשיב רובץ מאסר על תנאי.
8. המבקשת טוענת כי בהגינותה היא בחנה פעם אחר פעם את בקשות המשיב תוך שימת דגש על כך שאינו מרצה בשלב זה עונש. יחד עם זאת, המבקשת טוענת כי "ניתן לומר שהגזים המבקש (המשיב, הערה שלי, ה.א.א) בבקשותיו כאשר פעם אחת ביקש לצאת לאירוע של בן דוד, פעם אחרת לחגוג לאשתו בבית מלון, פעם נוספת לעשות את החג בבתי מלון והכל כאשר מדובר במי שמרחף על ראשו מאסר תלוי ועומד...".
9. המבקשת סבורה כי בקשת המשיב לא עומדת בתנאים אותם קבע המחוקק וטוענת כי אין המדובר בבקשה רפואית המצריכה טיפול כעת. בהקשר זה, המבקשת מפנה לכך שאין המדובר בטיפול שלא ניתן לעשות בארץ ולכך שהמסמך שצורף על ידי המשיב אינו בשפה העברית. עוד מציינת המבקשת כי הבקשה לא נתמכה בתצהיר.
10. כמו כן, המבקשת מפנה לכך שתנאי המעצר של המשיב שונו רק ביום 24.8.23 וכי מאז לא עברו שלושה

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי טענות הצדדים, אני סבורה כי בנסיבות העניין דין הבקשה להידחות.

11. כבר בפתח הדברים יש להבהיר את המסגרת הנורמטיבית להגשת הבקשה ולציין כי הלכה למעשה מדובר בבקשה לעיון חוזר מכוח סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") הקובע כדלקמן:

"עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

12. זה המקום להדגיש כי ההחלטה המהותית האחרונה שניתנה בעניין מעצרו של המשיב היא החלטה מיום 24.8.23 במסגרתה נקבע כי המשיב רשאי לצאת את מעצר הבית בין השעות 9:00 עד 19:00 בפיקוח אחד המפקחים המאושרים על ידי בית המשפט.

13. מאז ועד לכתיבת שורות אלו, חלפו פחות משלושה חודשים. זאת, כאשר לא יכולה להיות מחלוקת כי פרק זמן זה אינו עונה על ההגדרה של "זמן ניכר" המצדיק עיון חוזר בהחלטה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 8631/21 **מדינת ישראל נ' חוסיין** (22.12.21) לפיהם:

"בקשתו של המשיב הוגשה אך כארבעה חודשים לאחר מועד מתן ההחלטה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני (וכחודשיים לאחר שמקום המעצר שונה, לבקשתו, לבית הוריו), ובנסיבות אלה לא ניתן לומר כי עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

ראו גם בש"פ 6389/21 **מזרחי נ' מדינת ישראל** (4.10.21).

14. יצוין כי השינויים הנקודתיים שנעשו במעצר הבית הלילי של המשיב במסגרת החלטת בית המשפט מיום 12.9.23 נעשו לאחר שניתנה לכך הסכמת המבקשת (בשונה מנסיבות הבקשה מושא ההחלטה דנן).

15. אם כן, יש לבחון האם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו הנסיבות באופן המצדיק עיון חוזר בהחלטה. בהקשר זה, יש להדגיש כי המשיב כלל לא טען כי מצבו הרפואי בתחום השיניים הינו מצב חדש ולמעשה הוא אף הפנה לכך שהוא טופל ומטופל במשך שנים במרפאת שיניים בגיאורגיה וכי מדובר בהמשך טיפול. לכך, מצטרפת העובדה כי "המסמך הרפואי" שצורף לבקשת המשיב נחתם על ידי "מנכ"ל-מייסד" ולא על ידי רופא או בעל מקצוע רפואי. כך גם לא ניתן להתעלם מן העובדה שאף אם מדובר בטיפול רפואי דחוף (ואיני סבורה כאמור), הרי שניתן להניח כי טיפול כאמור ניתן גם בארץ והמשיב לא הצביע על כל סיבה בגינה עליו לקבל את הטיפול דווקא במרפאה בגיאורגיה. זאת, למעט טענה כללית לפיה מדובר במרפאה בה הוא מטופל במשך שנים - טענה שהועלתה בעלמא מבלי שנתמכה באסמכתא כלשהי ואף לא בתצהיר (כפי שכלל הבקשה לא נתמכה בתצהיר).

16. בטרם סיום, מצאתי מקום להתייחס לטענת המשיב לעניין הפיקדון הגבוה שהופקד בקופת בית המשפט וערבויות צדדי ג'. העובדה כי מדובר בפיקדון בסך 100,000 ₪ (וכי ניתנו ערבויות צדדי ג' בסכומים לא מבוטלים) נעוצה בהתנהלותו של המשיב העומדת בבסיס ההליכים המתנהלים כנגדו. המשיב נמצא בתנאי

במעצר בית מלא בפיקוח, כאשר הוגמשו התנאים, תוך שנקבע כי המשיב יהא רשאי לצאת את מעצר הבית בפיקוח, בין השעות 09:00-19:00, אולם עדיין מדובר במעצר בית חלקי ומעצר אדם. הפיקדון והערבויות כאמור נועדו להבטיח את תנאי שחרורו של המשיב ממעצר של ממש (כאמור בהחלטה מיום 6.7.23). לא מצאתי מקום להישען על הפיקדון והערבויות כאמור ככאלה המצדיקים, כשלעצמם, היעדרות לבקשה דנן

17. לאור כל האמור, בקשת המשיב ליציאה מהארץ לטיפולים רפואיים נדחית.

זכות ערר כחוק.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים בדחיפות.

ניתנה היום, ח' כסלו תשפ"ד, 21 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.